

Onzuivere noot

Britten complimenteren Nederlanders graag met hun perfecte beheersing van het Engels. En Hollanders geloven het meteen. Is ons Engels inderdaad zo goed?

Nederlanders en Britten zijn min of meer als elkaars neven. Britse zakenmensen vinden hun Nederlandse collega's het 'minst vreemd', terwijl Nederlanders de Britten vreemder vinden dan ze in eerste instantie dachten. Dat komt voor een deel door de taal, zegt Lyn Parker, de Britse ambassadeur in Den Haag, op een seminar over de culturele verschillen en overeenkomsten tussen het Verenigd Koninkrijk en Nederland. De Nederlandse ambassade in Londen had deze bijeenkomst georganiseerd voor het afscheid van Nederlandse ambassadeur in Londen Jan de Marchant et d'Ansembourg.

'Business Engels is geen school Engels', luidt het devies van de Nederlands-Britse Kamer van Koophandel aan iedereen die zaken wil doen met de Britten. Het Engels van de Britten is bij nadere kennismaking een andere taal dan de Nederlander dacht te verstaan. "Wij hebben de wereld een internationaal communicatiemiddel gegeven," zegt Parker, "maar we gebruiken de taal zelf op een manier waardoor we iedere vreemdeling in verwarring brengen. We zouden moeten leren Engels te spreken als vreemde taal."

"Het is wel leuk dat we allemaal om Monty Python moeten lachen, maar het leren begrijpen van wat een Brit zegt door hoe hij het zegt is een vak apart", zegt Jochem Geheinau van de Nederlands-Britse Kamer van Koophandel. Ironie, valse bescheidenheid, dubbelzinnigheden en understatementen verwarren Nederlanders. Britten houden van taal. Ze vinden het leuk moeilijke woorden te gebruiken. Ze zien het als een teken van opleiding en sophistication.

Als een Brit reageert op een voorstel met een onderkoeld 'interesting' is dat niet bedoeld als aanmoediging. "Je weet dan dat het antwoord nee is", zegt Ben Verwaayen, bestuursvoorzitter van BT Telecom. Zijn nieuwe Engelse secretaresse vroeg hem of hij 'happy' was om kenningsmakingsbijeenkomsten in plaats van in drie in twee dagen te plannen. Verwaayen: "Gelukkig Dat zeg je niet in het Nederlands. Het betekent gewoon dat je dat moet doen."

De spraakverwarring begint al bij de eerste ontmoeting. "Britten geven veel complimenten, maar dat is gewoon om iemand beter op zijn gemak te laten voelen of uit beleefdheid", waarschuwt de Brit Neal Woodcock de Nederlander die gelooft perfect Engels te spreken. Met zijn bedrijf Words in Action traint en coacht Woodcock, die zelf al jaren in Nederland woont, hoger management in het verbeteren van hun communicatie en taalvaardigheden. Het compliment over onze taalbeheersing gebruiken Britten als sociaal smeermiddel net als de vele praatjes over het weer. Het Engels van de Nederlanders onderscheidt zich misschien van de afhaalchinese, maar zeker niet van de vele andere ambitieuze buitenlanders die in Londen werken. In concurrentie met hen en zeker met native speakers kan taalbeheersing het verschil maken.

“Veel mensen zijn zakelijk succesvol zonder dat ze perfect Engels te spreken, maar op het moment dat er intense concurrentie is, telt de taalbeheersing, weet Woodcock, die op dit een moment een hogere zeer ervaren executive puur op zijn uitspraak traint omdat zijn Engelssprekende collega’s hem niet begrijpen. “De taal kan tegen je gebruikt worden en je kunt het onderwerp van grappen worden als mensen je niet mogen”, zegt Woodcock die zich ergert aan de Nederlandse uitspraak in het Engels. “Nederland heeft een zesjes-cultuur. Maar het spreken van een taal is net als zingen; je moet de noot zuiver zingen anders is het verloren moeite. Uitspraak maakt uit. Je kunt het niet benaderen.”

Eén deugd moeten Nederlanders niet verliezen, vindt Parker, en dat is hun directheid. “Soms ben ik wat uit het veld geslagen door het ontbreken van een filter van beleefdheid. Maar waar ik van houd bij Nederlanders is: what you see, is what you get.”

BEHEERS DE TAAL

Maak gebruik van mensen voor wie Engels de moedertaal is om brieven, brochures, toespraken, et cetera te schrijven of te redigeren zodat fouten worden voorkomen. Neal Woodcock: “In Amsterdam is er een winkel die Engelse producten verkoopt. De winkel heet Typical English, terwijl het Typically English moet zijn. Supermarkten verkopen het product beef stripes, in het Engels is het echter strips.” Over de omroep Yorin: “In het Engels klinkt dat als urine. Als je internationaal wilt zijn, moet je de moeite nemen namen te checken”, zegt Woodcock. Britten en Amerikanen zijn heel bedreven in het geven van presentaties. Het volgen van een specifieke training voor het geven van Engelstalige presentaties is dus geen overbodige luxe.

Auteur(s): Maaike Veen

Bron: FEM Business , jaargang 10 , nummer 1 , datum 6-1-2007